

1-3-13. I Viborg Stigt i Viborg. 1. Onsdagen efter Dominicam Qvasi modo geniti. 2. Onsdagen efter Mauritiu.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at »1. Onsdagen ... Mauritiu« blev ændret ved reskr. af 30. oktober 1776.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-3-9.

1-3-14. I Aarhus Stigt i Aarhus. 1. Onsdagen efter Philippi Jacobi. 2. Onsdagen efter Dionysii.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at »1. Onsdagen ... Dionysii« blev ændret ved reskr. af 25. januar 1793.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-3-9.

1-3-15. Kongens højeste Ret holdis ordinarie een gang om Aaret paa den Tid og det Stæd, som Kongen paabyder, og skulle først alle Norske Sager, som did ere nedstævne, Dernæst Jydsk, siden Fynske og Smaalandske, der efter Sædlandske, foretagis.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er ændret ved instr. af 10. november 1774 og senere.

Uanset hvornår bestemmelsen er ændret, så er indholdet forældet.

1-3-16. Parterne, hvis Sager ere opslagne til at höris for Kongens højeste Ret, skulle om Mandagen, Tisdagen, Onsdagen, Torsdagen og Løverdagen til sex slet om morgenen, og om Fredagen til tolv slet være tilstæde; Og hvis de, eller nogen paa deris Vegne ikke kommer frem, naar de paraabis, skulle de strax, og før end de siden til Rettergang maa Stædis med deris Sager, udgive firesindstve Lod Sølv, hvilket i Protocollen af Secretererne skal antegnis; Men indstille de sig ikke, inden den Provincies Sager, som deris Siger høre til, have ende, da gaaes derom, som her efter i det fierde Cap: 33. Art: formældis.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er ændret ved instr. af 23. februar 1753, § 6, og senere.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-3-15.

4. Capitel

Om Stævnamaal, Kald og Varsel, og Opsettelse

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens kap. 17. Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8. De enkelte artikler i 4. kapitel kommenteres derfor ikke alle særskilt (anses alle for forældede, jf. dog artikel 16 og 19).

1-4-1. Ingen Rettergang maa stædis imod nogen, eller Vidnisbyrd føris, eller Tingsvidne udstædis til Tinge, eller for nogen Ret, eller Mænds opkrævelse, eller nogen besigtelse, Syn, eller Granskning, at skee, uden den, hvis enten Gods, Ære, eller Liv, det paagielder, er lovligen dertil kaldet, eller og er selv til Vedermaals Ting, og ikke undskylder sig, at hand ikke haver faaet lovlig Kald og Varsel.

Bemærkninger:

Ændret for søretssager ved lov nr. 72 af 12. april 1892, § 6.

1-4-2. Sagsøgeren skal stævne den, som for Sagen er; og andre Vedkommende, med to Mænd, før Soel gaar ned, for deris Boepæl; i hvad Ting og Ret de og stævnis til, enten mundtlig, eller skriftlig.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er ændret ved frd. af 28. januar 1788.

1-4-3. De, som muntlig Kald og Varsel givet have, skulle selv komme til Hiemtinget, og vidne med Eed og oprakte Fingre, at de hannem, som tiltalis, lovligen stævnet have, og enten selv med hannem muntlig talt have, eller med hans Folk, eller med andre, som tilstæde vare, og skulle deris Navne, som stævnet have, hvem de ere, og hvor de sig opholde, i Tingbogen indførís. Naar Kaldsædelen er skreven af Sagsøgeren selv, skal det i lige maade med Kaldsmændene forholdis.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved frd. af 3. juni 1796, § 20.

1-4-4. De, som forkynde skriftlig Kaldsædel, eller Stævning, som under Rettens Segl er udstædt, skulle forkynde den i dens, som Stævilis,